



Vesteristen Viesti

Sinnikkyys ❖ Toimeliaisuus ❖ Elämänhalu

N:o 12

Toimitusneuvosto:
Unto Vesterinen (pj.)
Soile Paasonen
Justiina Vesterinen

Vesteristen sukuseura ry:n jäsenjulkaisu
www.vesterinen.net

Kustantaja: Vesteristen sukuseura ry
Myllypöntöte 7 C II
00920 Helsinki

Painatuspäivä
31.12.2003

KESÄRETKEKSI SAARENMAALLE 6.-8.6.2003



Menomatalla ruokailimme Tammisaaren tilan ruokailuhuoneessa, jossa kolmeen pitkään pitopöytään mahtui koko kuusikymmenpäinen bussilastimme. Kuvassa kasvat kameraar...iin rivissä istuvat: Yrjö Vesterinen, Pentti Vesterinen, Laura Vesterinen, Annikki Vesterinen, Esko Vesterinen, Sisko-Annikki Vesterinen, Katri Hartikainen, Toivo Hartikainen, Pekka Valkjärvi ja Marketta Valkjärvi.

Kesäretki Saarenmaalle saavutti ennennäkemättömän suosion ja varatut paikat eivät riittäneet, kun halukkaita ilmoittautui parissa päivässä jo kaksinkertainen määrä aiempiin vuosiin verrattuna. Vaikka lisäpaikkoja saatiin, parikymmentä halukasta ei silti mahtunut mukaan.

Kuusikymmenpäinen joukko Vesterisiä ilmaantui 6.6. perjantaina aamulla Helsingin Länsisatamaan Nordlandia alukseen. Bussimatalla Tallinnan satamasta Virtsun lauttasatamaan oli aikaa tutustua toisiimme. Autossa seuran myyntituotteet, erityisesti T-paidat ja Viljo Vesterisen CD-levyt tekivät kauppansa.

Virtusta saavuimme lauttalla Muhun saarelle, jossa tutustuimme Tammisaaren maatilalle ja sen ympärille rakennettuun maatilamuseoon. Kansallispuvussa tilaa esitelleen isännän järjestämän kierroksen jälkeen ruokailimme pitopöydässä ja siirryimme sitten Kuresaareen Meri-Kylpylähotelliin. Illalla tutustuimme pienissä ryhmissä kaupungin keskustaan ja sen antiimiin. Toiset onnistuivat jopa ottamaan hoitoja kylpylästä.

Lauantaiaamuna tutustuimme oppaamme johdolla Ku-

ressaaren kaupunkiin ja sen mahtavaan Piispanlinnaan, jossa harjoiteltiin juuri kansainvälisiä laulujuhlia varten. Linnakerroksen aikana saimme kuulla myös vaikuttavan musiikkiesityksen, josta vastasivat paikalliset taiteilijat. Iltapäivällä ohjelmassa oli rantoja seuraileva kiertoajelu, jonka etäisin kohde oli Sörven niemimaa, jossa on suuri majakka ja ympäröivillä rannoilla erikoisia kiviä, joihin vesi on aikojen saatossa kuluttanut reikiä. Seuraava kohteemme oli kyläkauppa, jossa nautimme leivoskahvit. Ajoreitimme varrella näkyi paljon kesähuviloita, joista monen kerrottiin olevan suomalaisomistuksessa.

Illalla kokoonnuimme hotellimme saliin illanviettoon ruokailun, musiikin ja seurustelun merkeissä. Sukuseuramme kunniapuheenjohtaja Seppo T. Vesterinen, ja seuran monivuotinen aktivisti menneiltä vuosilta, Hans Molander käyttivät puheenvuorot muistellen menneitä ja Unto Vesterinen puhui seuran toiminnasta sekä luovutti perinteisen järjestelypalkinnon matkanjärjestäjälle. Ilta jatkui tanssin kera ravintolan sulkeamiseen asti.

Sunnuntaiamu valkeni vältä kauniina kuin edelliseltä ja paluumatkalla linja-autossa riitti tunnelmaa. Mauri Vesterinen Hyvinkäältä ja Pekka Valkjärvi Vääksystä lauloivat ja laulattivat meidät ihailuun. Katri Vesterisen mies, Toivo Rahikainen taas muisteli menneitä kertoen muun muassa tarinoita Laukaan ajoilta, jolloin vielä myös Vihtori Vesterinen eli ja vaikutti vävynsäkin elämään.

Matkalla poikkesimme vierailulle sukulaistemme, Pentti Vesterisen ja hänen perheensä luokse. Nuori pari oli tehnyt kovalla työllään omakotitalon Madsalun luonnonpuiston kupseseen, jossa asuivat kolmen lapsensa kera. Luonnonpuisto sijaitsee noin 30 kilometriä Tallin-

nasta Haapsaluun menevältä tieltä Saarenmaan lauttasatamaan, Virtsuun päin. Vielä keskeneräisestä talosta löytyi Vesterisille tutunomaista kodikkuutta ja vieraanvaraisuutta.

Tallinnassa meillä oli vielä aikaa tuliaisten ostoon ennen laivan lähtöä Helsinkiin, jonne saavuimme myöhään illalla. Haikeina liitämme tämänkin tapaamisemme muistojen joukkoon.

Matkan järjestäjänä kiitän mukana olleita panoksestaan ja hyvästä yhteishengestä, joka mahdollisti meille kaikille mukavan, mieliin painuvan ja ongelmattoman matkan. Kansanne on mukava matkustaa.

Seppo I. Vesterinen



Kyllä meillä oli mukavaa!

SUKUKOKOUS 12.-13.6.2004 JYVÄSKYLÄSSÄ



Yövyimme kuvassa olevassa Hotelli Albassa, jonka läheisyydessä tapahtuu myös virallinen kokoontuminen Yliopiston tiloissa. Molemmat sijaitsevat Jyväsjärven rannalla Mattilanniemessä.

Toivotan omasta ja kaupungin puolesta Vesteristen sukukokoukseen osallistujat lämpimästi tervetulleiksi Jyväskylään. Sukuun kuuluvia jäseniä onkin Jyväskylässä ja Keski-Suomessa runsaasti jo useamman sukupolven ajalta.

Jyväskylän seutu on vankistanut asemiaan viime vuosina. Kuulomme neljän suuren ja eniten kasvaneen kaupunkiseudun joukkoon Suomessa. Täällä on suomalaisten mielestä suurten kaupunkien paras kasvu- ja asuinympäristö ja paikkakuntamme on toiseksi halutuin muuttokohde. Asukasmäärä onkin jo lähes 83 000.

Useat tuntevat Jyväskylän opiskelukaupunkina. Yliopisto ja ammattikorkeakoulu ovat Suomen suosituimpien joukossa ja kaikkiaan koululaisia ja opiskelijoita on 39 000. Nuorekkuus ja idearikkaus ovat elinvoimaisuutemme kulkemäviä.

Maailmankuulun arkkitehti Alvar Aallon suunnittelema rakennuksia on Jyväskylässä 30 eli maailmanennätys. Arvostetun ja palkitun modernin arkkitehtuurin linjalla jatketaan edelleen. Kaupungin keskusta on uusiutunut viimeisten vuosien aikana huomattavasti. Lutakon alue, Paviljonki, matkakeskus, Jyväsjärven rakennetut

rannat kulkureitteineen, Kuokkala ja lukuisat sillat sekä erilaiset valaistuskohteet etulinjassa kunnostettu Kirkkopuisto kertovat vahvasta kaupunkisuunnittelusta ja elinvoimasta.

Musiikki ja kuorot ovat merkittävä osa kulttuurielämäämme. Sekä kulttuurin että liikunnan niin opiskelu- kuin harrastusmahdollisuuksiakin on runsaasti kaikenikäisille.

Laajan seudun tulevaisuuden lujittamiseksi on vahvistettu yhteistyötä palvelujen tuottamisessa yli kuntarajojen. Seudullisesta elinkeino- ja matkailuyhteistyöstä on jo vuosien hyvä kokemus. Toivotan antoisia hetkiä suvun kesken. Uskon, että viihdytte myös kaupungissamme.



Vt. apulaiskaupunginjohtaja Maija-Liisa Havia

Puheenjohtajan palsta



Nöyrällä mielellä rakennetut arkisetkin asiat voivat näyttää kauniilta. Puupino on Pentti Vesterisen pihapiirissä matkalla Saarenmaalle.

Yhteydenpito on koettu seuran historiassa työlääksi. Nykyäänkin se vaatii paljon aikaa, vaikka tekniikka on sitä helpottanut. Sukuseuran kotisivuilla on käynyt vuodessa noin 2000 kävijää. Sukuneuvosto on hyvää vaihtelua vartuneemmille, mutta se voi tarjota hyvän harjoittelukentän myös nuorille. Siellä voi esittää omat valmistelut esityksensä ja saada

niihin kommentteja. Varsinkin kommenttien vastaanottaminen harjaannuttaa eri tilanteisiin. Kymmenen hengen ryhmälle puhuminen voi rohkaista puhumaan suoremhallekin joukolle. Neuvoston nuorempaan päähän - noin nelikymppisistä nuoriin eläkeläisiin - kaivattaisiin vahvistusta, jotta palvelujen tuottaminen olisi määrältään ja laadultaan jäsenistön määrää lisäävää.

Osallistumisen ja tekemisen tulisi jakautua vastapuolisesti ja kaikkien rakentava panos tulisi ottaa vastaan. Eihän yrittänyttä pitäisi laittaa sananlaskunkaan mukaan. Olen yrittänyt ravistella neuvoston toimintatapoja viimeisenä neljänä vuotena rohkaistakseni neuvoksia toimimaan ennakkoluulottomasti yhdessä. Tapaamiset, retket ja tukitoimet työllistävät ja palvelevat seuran päätarkoitusta - sukututkimusta. Kaikkea tätä tarvitaan ja kaikkea sitä tulee arvostaa. Edistystä onkin tapahtunut: Sukuneuvostossa tai työryhmissä palveluita tuottavia henkilöitä on tällä hetkellä 6-7. Kiitos kaikille tekijöille ja tukijoille.

Ensikesän sukukokous Keski-Suomessa tarjoaa paljon kulttuuria kauniissa luonnossa ja siellähän asuu myös paljon Vesterisiä. Seuran aktiivijäsenten määrä on ilmeisesti kautta aikojen korkeimmillaan juuri silloin. Toivon, että jäsenistömme silloin osoittaa

jämäkkyytensä valitsemalla myös uusia, toimimaan sitoutuvia henkilöitä sukuneuvostoon ja määrittelee sukuseuran toiminnalle suunnan ja sille kuuluvan arvomaailman. Jäsenkunnassa on kyllä potentiaalia.

Kiitän kaikkia jäseniä ja ennen kaikkea niitä, jotka seuran alkutaipaleella ovat uurastaneet ja nostaneet toiminnan nykyiselle tasolle. Ne suoritukset ovat mielestäni olleet vaativia resurssien puutteen-, kommunikaation työläiden- ja toiminnan uutuuden vuoksi. Kiitän myös viimeisen vuoden aikana seuran hyväksi ponnistelleita. Ikä tai sukupuoli eivät ole olleet esteenä niille, jotka ovat halunneet tehdä jotakin toisten iloksi.

Kiitän seuran minulle antamasta tukevasta vahvistuksesta juuriini. Parhainta mahdollista jatkoa Vesteristen Sukuseuralle ja vuodelle 2004!

Unto Vesterinen

JÄSENTUOTTEET

Seuran logolla varustetut tuotteet

Pöytäviiri	25,00 €
Ulkoviiri	50,50 €
Hopeinen rintamerkki	8,50 €
Ryijyn kaavat	10,00 €
Lippis	10,00 €
T-paita	10,00 €
CD levy,	
Vili Vestereisen parhaat	12,00 €

Painotuotteet

Justiina Westerinen: Konstan Kronikka-450 vuotta Vesterisiä. Helsinki 2001. 20,00 €

Justiina Westerinen (toim.): Vesteristen Sukukirja 1994. 15,00 €

Heikki Vesterinen: Nimihistoriallinen tutkielma. 3,00 €

Eero Vesterinen: Polvesta polveen 3,00 €

Arvo Vesterinen & Heikki Vesterinen & Eero Vesterinen: Sylvesteristä Vesteriseen 3,00 €

Hans Molander & Jaakko Vesterinen & Justiina Westerinen: Vesteristen Sukuseuran 25-vuotishistoriikki 3,00 €

Sukuarkku Neuvoteltava tekijän kanssa.

Kaikki tiedot löytyvät myös netistä ositteesta: www.vesterinen.net

Jorma Vesterinen: Yrittäjä Lappeenrannasta, jääkiekon suomenmestari oppikouluajoilta, **Lalli Partisen** pakkipari, aikoinaan Suomen nuorin purjelentäjä. **Kalevi Vesterinen:** Yrittäjä Karjalohjalta. **Anneli Vesterinen:** Edellisen vaimo. **Anja Väyrynen:** Maurin "kämpäkaveri". **Mauri Vesterinen:** Hyvinkään "raspikurkku" ja jutunkertoja, jonka ura on huipentunut musikaalin Annie Mestariampuja Istuvana Härkänä. **Timo Vesterinen:** TV:stä tuttu ja seuran monivuotinen moottori. **Terttu Vesterinen:** Jorman vaimo, aina mukana.

Pentti Vesterisen koko perhe Sukulaisten tervehdystä kotinsa portailla ovat kuuntelemassa lapset, vaimo ja Pentti itse. Oikealla Riitta Nieminen valmistautuu ojentamaan pikku tuliaisia.



Valkjärvet Väöksystä juhlatunnelmissa Tytär Annamari, isä Pekka laulumies ja äiti Marketta o.s. Vesterinen



Liisa Paasonen Ristiinasta esittelee tässä kilpailun voittaneen lippismallin, joka on seuramme myynnissä painatuksilla varustettuna.



Toivo Hartikainen Helsingistä kertoi: "Laukaasta ei pääse pois kuin minun - tai valtion rakentamaa tietä pitkin."

Katri Hartikaisen paljastukset: "Kun isä Vihtori joutui joskus antamaan pojille selkäsaunan, he palkkasivat minut siihen vierelle itkemään, että pääsisivät vähemmällä. Minä kun olin Vihtorin suosikki."

Matkamestariimme ja Webbi-mestariimme Seppo I Vesterinen pitää hotellia pystyssä aamiaisen ajan ja Jorma Vesterinen kannustaa vaimo Mirjan ihaillessa riskiä sukua.

Arvo Vesterinen, Im Memoriam



Kauppaneuvos Arvo Vesterinen kuoli pitkään sairastettuaan 12. heinäkuuta 2003 Tampereella 79-vuotiaana. Hän oli syntynyt Kanneljärven pitäjässä Kuuterselällä kuten niin monet muutkin Karjalan sukulaistemme.

Osallistuttuaan vapaaehtoisena jatkosotaan hän suoritti kauppateknikon tutkinnon Helsingissä. Hän toimi Keskon palveluksessa vuodesta 1950 ja siirtyi muutaman vuoden kuluttua Yksityisyrittäjien liiton toiminnanjohtajaksi, mutta palasi pian takaisin Keskon palvelukseen.

Hän toimi kaupan alalla useissa johtotehtävissä Oulussa, Savonlinnassa ja Tampereella modernisoitujen tavaratalotoimintaa

Suomessa. Varastoinnin ja logistiikan uudistajana hän oli eräs merkittävä uranuurtaja maassamme. Vuonna 1983 hän jäi kauppaneuvoksena eläkkeelle Pohjois-Suomen aluekeskon tarpeisiin rakennetun suurvaraston valmistuttua Ouluun, joka oli pääasiallisesti juuri hänen aikaansaannoksensa.

Arvo Vesterinen toimi kauppakamaritoiminnassa ja monissa Oulun kaupungin luottamustehtävissä. Eläkevuosiinaan Tampereella asuessaan hän osallistui merkittävästi myös sukuseuramme toimintaan ollen sukuseuraston jäsen vuosina 1984-1988. Hän kustansi sukuseuramme julkaisuja omasta kukkarostaan, silloin kun seurallamme oli julkaisuhaluja, muttei vielä resursseja siihen.

Monet muistavat hänet merkittävänä henkilönä myös sukuseuramme kannalta ja ovat sitä mieltä, että hänet olisi pitänyt siitä jotenkin palkita.

Kauppaneuvos Arvo Vesterisen muistoa kunniottaen,

Unto Vesterinen

Kaija Keeninen, Im Memoriam



Sukuseuran järjestykseltään kuudes puheenjohtaja, entinen liikkeenharjoittaja Kaija Keeninen (ent. Oksanen) on poistunut keskuudestamme kesäpaikallaan Somerolla sattuneen tapaturman seurauksena 3.9.2003. Hän oli syntynyt Rautalamilla 23.3.1935.

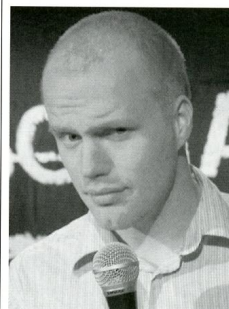
Kaijan puheenjohtajakausi sattui vuosille 1985-1988. Sukuseura oli toiminnassaan noin vuosina saavuttanut tähänastisen historiansa syvimmän aallonpohjan, mikäli mittaamme sitä sukukokososanottajien lukumäärillä. Vuonna 1984 Helsingissä oli läsnä 44 osanottajaa ja Tampereella 1986 vain 12 onkeä.

Toimeliaana liikenaisena Kaijan voidaan

ponnistelullaan katsoa aikaansaaneen sukuseuraraharrastuksen uudelleenviriämisen keskuudestamme. Hän oli aloitteentekijänä sukuryijäasiassa ja väliaikaisella rahoituksellaan suorastaan edesauttoi sukuryijyn valmistumisen Rautalammin sukukokoukseen vuonna 1988. Hänen vetämänsä sukuneuvosto toteutti sukukirjan esipainoksen alkuvuodesta 1987. Nämä konkreettisen seuratoiminnan aikaansaannokset herättelivät vesterisiä ympäri maanpiiriin, että Rautalamilla pidettyyn, sukuseuran 20-vuotista toimintaa juhlistavaan sukukokoukseen saapui peräti 300 osanottajaa. Seuran tähänastisessa historiassa kyseinen sukukokous on jäänyt merkkipaaluksi siten, että puhumme yleensä sukuseurassa ajasta ennen ja jälkeen Rautalammin kokouksen.

Edellisestä kumpuavin lämpöisin ajatuksin haluamme kunnioittaa Kaija Keenisen muistoa.

Kirjoittaja on Hans Moller, varatuomari Kaijan serkku ja sotakesien lapsuudentoveri



Teemu Vesterinen 26 v.

PIKAHAASTATTELU

Henkilötiedot

Teemu Vesterinen, syntynyt Kannonkoskella 19.9.1977

Asuinpaikka Jyväskylä
Isä Risto Vesterinen, K-kauppias Saarijärvellä,
Sisar Maria Vesterinen, opiskelee Helsingissä,
Veli Lasse Vesterinen, lukiolainen Saarijärvellä,
Veli Oskari Vesterinen, K-kauppias Saarijärvellä

Ammatti

Suomenkielen opiskelija Jyväskylän Yliopistossa
Freelance kirjoittaja, stand up -koomikko.
Tuottajana stand up klubeilla Jyväskylässä ja Kuopiossa.

Mitä kuuluu?

Opinnot etenevät kaiken muun ehdoilla hitaasti mutta varmasti. Kolme vuotta sitten tajusin, että stand up sopii juuri minun esiintymisviettiini tyydyttämiseen parhaiten. Sitten aloin itsekseni yrittämään ja vähitellen on tullut tulosta. Minusta tuntuu, että minulla on taito, jota monilla ei ole. Onnistuessani saan ihmisjoukon läkähdyksiin naurusta ja sellainen palkitsee minut ja yleisön. Lavalle meno on joka kerta suuri, voitettava haaste. Siis kuuluu hyvää!

Se on koko Euroopassa hyvin suosittua ja arvostettua, kuten myös Suomessa. Suomalaisia taitavia uranuurtajia ovat Markku Toikka, Stan Saanila ja Riku Suokas. Nykyisin on jo laajempi kaarti ammattilaisia, joihin itsekin kuulun.

Mitä haluat isona?

Isona toivottavasti teen työtä joko lavan päällä tai takana. Ja kirjoitan. Haaveeni on päästä radioon.

Mitä sukuseura ja suku merkitsevät?

Sukulehden olen kerran isällä nähnyt. Suku on kyllä jäänyt etäiseksi kiireen takia. Olen huomannut kuitenkin lähi-sukulaisten tulevan vuosi vuodelta tärkeämmiksi.

Mikä komiikassa on tärkeintä ja mitä se maailmalle merkitsee?

Tärkeintä on totuus ja se, että kaiken sanomansa voi edes jollain kierolla tavalla perustella. Kaikkia ei tarvitse miellyttää. Huumori on maailmanlaajuinen paineventtiili.

Unto Vesterinen

Violence and Happy Endings

Helsingin Viiskulmassa sijaitsevassa Galleria Huudossa oli loka-marraskuun taitteessa kuvataiteilija Hanna Vesterisen näyttely Violence and Happy Endings. Huuto on parikymmenen nuoren taiteilijan v. 2002 perustama galleria, jossa heidän itsensä vahtimat näyttelyt vaihtuvat kahden viikon välein. Esillä on ollut mm. maalauksia, valo- ja ääniteoksia, tilataidetta ja kokeilevaa kuvataidetta.

Hanna Vesterinen (s. 1974) on helsinkiläinen. Kuvataideakatemiasta v. 2001 valmistunut kuvataiteen maisteri. Vaikka hän ylioppilaaksi tultuaan päätyikin sattumalta Taidekoulu MAAhan, taidealalle suuntautuminen oli ollut hänelle itsestään selvää. Lavastajan ammatti oli haave, joka haihtui Hannan toimiessa yhden vuoden omien kuvataideopintojensa ohessa Teatterikorkeakoulun ohjaajaopiskelijan loppuyhteistyönä. Alan vaatima monitaitoisuus, laaja tietämys ja materiaalituntemus saivat nuoren

epäilemään resurssiensa riittävyyttä. Mielenkiintoiset lavastusprojektit yhteistyössä eri ihmisten kanssa voisivat Hannan mielestä silloin tällöin tulla kysymykseen, vapaan taiteilun ollessa kuitenkin se pääasia.

Hanna kokee omanneensa maalarin identiteetin, ajatelleensa asioita maalarina. Taidekoulu MAA:n aikana häntä alkoi maalaamisen ohella kiinnostaa tila- ja aika. Lopputyönään Hanna teki tilateoksen, jossa käytti kuivattuja kalanpäitä. Päästyään Kuvataideakatemiaan hän koki saman, minkä monet siellä opiskelevista: osa saa aikaiseksi paljon, mutta osa menee jotenkin loppuun. Värit tuottivat hänelle aluksi ongelmia. Vähitellen abstraktien ”väriläiskintojen” jälkeen maalaamiseen alkoi löytyä sopiva suunta. Ensimmäisessä maalausnäyttelyssään v. 2000 Hannalla oli väreiltään rohkeita, surrealistisista väyhteisesti esittäviä töitä.

Violence and Happy Endings oli Hannan toinen koulun jälkeinen yksityisnäyttely. Teosten valmistamisen hän aloitti keräämällä maalaus pohjia roskalavoilta. Sekatekniikalla tehdyt kollaasit, maalaukset ja installaatiot olivat siis materiaaleiltaan pääosin ihmisten pois heittämää jätettä. Teoksiaan Hanna kuvailikin ”eräänlaisiksi roskaikoneiksi hetkilke, joista ei tiedä, onko toivo läsnä vai poissa, onko ruma kaunista vai kaunis rumaa”. Niistä oli löydettävissä yhtymäkohtia ready-made -taiteeseen (”valmis” esine taideteoksena). Jännitettä loivat erilaiset yhdistelmät: Taivas ja Helvetti, ilo ja väkivalta, spray- ja kukkamaalaus, ”punkhenkinen roiskinta ja mummopitsimaailma”. Jossain määrin räikeät väritkin voivat yhtäaikaan sekä ihastuttaa että ärsyttää. Hannaa kiehtoo ihmisten olemisen ja tavoitteiden ristiriitaisuus.

Koska kyseessä on sukuseuran lehti, toimittaja

ei voinut olla parituntisen tapaamisen aikana utelemaan sukutaustaa. Hannan isä oli Helsingissä syntynyt Martti Kalevi Vesterinen ja isoisä Karjalan Kannakselta tullut Aleksander Vesterinen. Hän kokee siteensä Vesterisiin etäiseksi, koska serkkuja tai pikkuserkkujaan ei tiittävästi ole. Äidin puolen suku on ollut läheisempi. Hanna halusi kuitenkin mainita olleensa pienenä tyttönä Hakaniemen torilla vih-tamyyjänä yhdessä Aleksander-isoisänsä kanssa. Myös Repinon kylässä nuorena aikuisena koke-mansa tunne-elämyksen, joka valkeni hänelle jälkikäteen: juuret!

Kun tarpeeksi etäälle mennään, niin yksinäis-lekin sudelle lauma löytyy. Jääkäämme mielenkiinnolla kuulostelemaan Hannan tulevia askeleita taiteen tiellä.

Soile Paasonen



Fragmenti maalauksesta Moppaja. Mallina Hanna itse.

TANSSI ON PERUSTARVE

Vesteristen Viestin toimittajat tapasivat tanssia opiskelevat Laura ja Eero Vesterisen lokakuussa Teatterikorkeakoululla. Kahvikupin ääressä jutusteltiin tanssista ja sukuseurasta ja sukulaisuudesta. Kävi ilmi, että vaikka Lauran isä ja äiti ovat Kuopiosta ja Eeron isä Suonenjoelta, heidän yhteinen esi-isänsä löytyi varsin kaukaa. Hän on noin 1585 Rautalammilla syntynyt Silvester Vesterinen.

Kuvat: Laura Malmivaara



Laura Vesterinen
s. 1980 Vantaalla



Eero Vesterinen
s. 1980 Helsingissä

Missä iässä ja miten aloititte tanssin? Mistä innostus lähti?

Molemmat ovat aloittaneet varsinaisen tanssijanuransa aika myöhäsellä iällä. Isäntösin vei Eeron Kansallisoopperan ballettikouluun jo 9-vuotiaana, mutta harrastusta kesti silloin vain neljä vuotta. Murrosiässä Eero jätti tanssin useaksi vuodeksi ja pelaili lähinnä sulkapalloa. Kallion ilmaisutaidon lukiossa nykytanssintunnit alkoivat kiinnostaa liikkuvaista nuorta miestä. Ammattina tanssi ei silti käynyt heti mielessä. Teatterikorkeakoulun tanssitaiteen laitoksesta Eero kuuli

vasta lukiossa ja pyrkiminen sinne oli impulsiivinen ratkaisu, ei niinkään pitkän harkinnan tulos.

Laura puolestaan harrasti aktiivisesti taitoluistelua ikävuosien 5-18 välillä. Vasta lukiossa ollessaan hän alkoi käydä varsinaisilla tanssitunneilla ja pyrki jo abikeväänä ensimmäistä kertaa Teatterikorkeakouluun, mutta silloin ovet eivät vielä auenneet. Lukion jälkeen Laura opiskeli Turun ammattikorkeakoulussa tanssinopettajan tutkintoa, mutta halu esiintyänsi taiteilijaksi oli niin kova, että hän jätti tämän koulutuksen kesken päästyään nyt syksyllä

Teatterikorkeakoulun tanssitaiteen laitokselle.

Miksi tanssi on mielestäsi tärkeää?

Laura & Eero: Tanssi on perustarve. Tanssiminen on fyysisistä empatiaa. Kaikki lähtee liikkeen ilosta. Haluan tuottaa elämyksiä sekä itselleni että katsojille. Saada aikaan "jotain, joka tuntuu jossain". Ei tanssi yksin ketään pelasta, muttei siitä haittaakaan ole.

Millaiset olivat tanssitaiteen laitoksen pääsykokeet?

Pääsykokeet ovat kolmivaiheiset ja kestävät enimmillään viisi päivää. Joka välissä karsitaan hakijoita. Eeron mukaan poikien on hieman helpompaa päästä sisään, koska hakijoista suurin osa on tyttöjä, mutta miestanssijoitakin tarvitaan. Mitään mieskiintiötä ei kuitenkaan ole. Lauran ja Eeron mielestä pääsykokeisiin kannattaa tulla ihan riehakkaalla mielellä, vaikka osallistuminen tietysti jännittääkin vähän.

Miten Teatterikorkeakoulun tanssitaiteen laitoksen pääsykokeita aiemmista tanssiopinnoistanne?

Laura: Kyllä siinä on selvä ero, että ollaan yliopistossa. Näkökulma on tutkivampi. Paljon tilaa annetaan myös omalle löytämiselle. Opettajia on helppo lähestyä ja kysymykset otetaan hyvin vastaan. Suomalaisia nykytanssia arvostetaan ulkomailta suuresti, vaikka Hollanti onkin mielestäni nykytanssin

mekka. Olin vuosi sitten kolme kuukautta opiskelijavaihdossa Portugalissa opiskelemassa tanssia ja pidän kokemusta hyvin antoisana. Sikäläisessä tanssiopilaitoksessa opetettiin hyvin tekniikkapainotteisesti, mutta esim. Graham-tekniikkaa olen pystynyt soveltamaan nykyisissä opinnoissani.

Eero: Painotetaan isetarkastelua. Hyvää on se, että on mahdollisuus saada henkilökohtaista palautetta. Opiskelijoita ei paineta yhteen muottiin, vaan on suuri vapaus keskittyä omaan suuntaansa. Huonoa on ollut liian vähäinen yhteistyö näyttelijäopiskelijoiden kanssa. Esintiänsihän kaikki kuitenkin tähtäävät.

Onko teillä ollut tai onko nyt tanssillisia esikuvia?

Yksittäisiä esikuvia kummallakaan ei ole nuoresta pitäen ollut. Paljon ja vaihtelevia hyviä tanssijoita ovat sekä Laura ja Eero nähneet. Eero suostui sentään nimeämään Tommi Kitin ja Jyrki Karttusen taiteilijoiksi, joilta on saanut paljon vaikutteita.

Onko tanssija taiteilija vai käsi-/jalkatyöläinen?

Opiskelussa on tarkoitus saada välineitä ja löytää sitä kautta keinoja. Siinä mielessä tanssija on käsi-työläinen. Mutta kun perusteet on olemassa, voi luoda asioita uudella tavalla. Siinä vaiheessa hän on taiteilija.

Ehditkö harrastaa jotain muuta tanssin ohella?

Eero: Lueskeluun on aina aikaa, mutta ei juuri muuhun.

Laura: Maalaan öljyväreillä ja olen joskus aikaisemmin soittanut enemmänkin pianoa. Nytkin on hauska jäädä tänne koululle joskus pimputtelemaan.

Missä teitä on tähän mennessä voinut nähdä esiintymässä?

Eero: Esiinnyin syksyllä **Ismo-Pekka Heikinheimon** "Paina nappia" –tanssipelissä Helsingin kulttuurikeskus Stoassa. Koko kesä oli harjoituksia ja varsinaisia näytöksiä oli 11 kpl elosyyskuussa. Kukin esitys kesti kaksi tuntia ja esityksissä yleisö sai äänestää muutamasta vaihtoehdosta nappia painamalla, miten teos etenee. Todella mielenkiintoinen interaktiivinen teos. Äskettäin esiinnyin myös Turussa **Jyrki Karttusen** "Digital Duende" -produktiossa, kahden miehen duetossa, joka peilaa espanjalaisuuden ja suomalaisuuden välistä maailmankuvaa.

Laura: Turussa opiskellessani olin mukana mm. Turun yliopilasteatterin off-tuotantoon kuuluvassa teoksessa, jossa kolmen hengen tiimissä sekä näyttelimme, tanssimme ja lauloimme.

Onko tanssista leipäpuuksi Suomessa? Mitä aiot tehdä "isona"?

Eero: Huonosti. Teoriassa on kyllä mahdollista saada töitä freelancerina, mutta työt ovat huonosti palkattuja. Olen juuri

valmistumassa tanssitaiteen kandidaatiksi ja pääsemässä opiskelujen jälkeen vähän käskiksi tanssin freelancerkenttään. En pyrkinyt ainakaan vielä maisterikoulutukseen, vaan aion välillä tanssia työkseni. Kaikenlaista pientä on tiedossa, mutta ei niistä sen enempää.

Laura: Olen vasta aloittanut opinnot täällä ja keskityn nyt niihin. Hieman opetustyötä minulla on sen ohella: opetan entisen seurani kilpaluistelijoille tanssia. Tulevaisuudessa tanssimisen lisäksi myös koreografin työt kiinnostavat. Aktiiviuran jälkeen voisin ajatella tekemäni kyllä myös jotain ihan muuta. Haaveissa kajastelee monenlaista, esim. kahvila jossain Ranskan maaseudulla...

Lopuksi terveisenne kulttuuriministeri Tanja Karpelalle?

Lisää rahaa tanssille! Eero muisteli jostain lukeneensa, että koko Suomen tanssientä saama valtion rahoitus on samansuuruinen kuin pelkästään Svenska Teaternille tuleva. Tanssi olisi myös saatava valinnaisaineeksi peruskouluun. Tanssi opettaa Lauran ja Eeron mukaan tunteitten käsittelyä ja purkamista hyväksytyllä tavalla.

Vesteristen Viestin toimitus toivottaa onnea ja menestystä kummallekin nuorelle taiteilijalle. Pidetään nimet mielessä! Toivottavasti saisimme heidät esiintymään ensi kesän sukujuhlaankin.

SOILE PAASONEN
JUSTIINA WESTERINEN

SUKUNEUVOSTO 2002 – 2004

Puheenjohtaja:

Unto Vesterinen,
Heinäkuja 6, 01660 Vantaa,
Puh. 09-854 7803 (k)
040-589 2849,
e-mail:
unto.vesterinen@veco.inet.fi

Varapuheenjohtaja:

Erkki Vesterinen,
Kissalankuja 17,
17200 Vääksy
Puh. 03-766 1161,

Rahastonhoitaja:

Riitta Nieminen,
Majurintie 10,
25250 Märynummi
Puh. 02-7360 071 (k),
02-772 4243 tai 7725 (t)
e-mail: riitta.anneli.nieminen
@tyks.fi

Sihteeri:

Justiina Westerinen,
Myllypadontie 7 C 11,
00920 Helsinki,
Puh.09-342 2656 (k)
09-4313 6234 (t)
e-mail: justiina.westerinen@teak.fi

Jäsenet:

Kaija Paakkonen,
Pajakatu 2 A,
45100 Kouvola,
Puh. 05-312 1078

Soile Paasonen

Suomenlinna E3 B12,
00190 Helsinki,
Puh. 09-668 151 (t)

Ritva Sormunen,
Mustikkapolku 25 as 3,
76100 Pieksämäki,
Puh. 015-614 080
040-5414 730

Anneli Varjonen,
Väinämöisenkatu 17 B 18,
33540 Tampere,
Puh. 03-2611 691 (k)

Jorma Vesterinen,
Taimenpolku 12,
54915 Saimaanharju,
Puh. 040-550 8411

Lasse Vesterinen,
Kurjenpolvi 4,
44500 Viitasaari
Puh. 014-572 302 (k)

Risto Vesterinen,
Aarontie 4,
43100 Saarijärvi,
Puh. 014-423 256

Seppo Vesterinen,
Kiikunkuja 4, 24800 Ha-
likko
Puh. 02-736 4387 (k)
040-556 4387
e-mail:
seppo.vesterinen@halikko.
salonseutu.fi

Timo Vierikko,
Mechelininkatu 21 B 27,
00100 Helsinki,
Puh. 09-454 8230,
050-558 0111
e-mail:
timo.vierikko@nokia.com

TILIT:

Sukurahaston tili:
SOP 541050-215576

Sukuseuran tili:
SOP 541050-414997

VESTERISTEN VIESTIN JAKELU

Lehti lähetetään sukuseuran jäsenille.
Muille tilaamalla ilmaiseksi niin kauan
kuin painosta riittää.

Tilaukset:
Justiina Westerinen, puh. 09-342 2656
Jorma Vesterinen, puh. 040-550 8411

Painopaikka: Painotalo RePe Oy

ISSN 1457-8247

MUISTITHAN ILMOITTA
MAHDOLLISEN
OSOITTEENMUUTOKSEN!